

Tre steg till himlen

By Joe Crews

Problemet

Om det hade funnits en motorväg till månen skulle man vara tvungen köra 65 mil om dagen i nästan 2 år för att komma dit. Om det hade funnits en järnväg som gick till solen, så skulle ett snabbtåg som gick i 145 km/tim utan uppehåll, dag och natt, behöva 116 år för att komma fram. Ett flygplan som flyger 800 km/tim skulle behöva 500 år utan mellanlandningar för att nå närmaste fixstjärna.

Ännu längre bort, bortom den stjärnhimmel vi känner till, finns pärleporten som leder in till Guds stad. Ingen vet hur långt det är i km och ingen kommer någonsin att kunna uppfinna en rymdfarkost för att ta sig dit. Men vi kan alla komma till denna stad genom att ta de tre enkla steg, som vi ska tala om i den här lilla boken.

I Uppenbarelseboken talar Johannes om för oss, att "ingenting som förorenar" får gå in genom portarna till Guds stad. Och det enda som enligt Guds mening kan förorena, är synd. Jesaja skrev att "det är era synder som skiljer er från er Gud." (Jesaja 59:2). För att kunna leva i Guds närvaro måste varje individ bli befriad från den förbannelse som synden för med sig. Aposteln Johannes bekräftade detta när han beskrev den folkmassa som han i en syn såg stå framför Guds tron. De hade palmkvistar i händerna och var klädda i vita kläder, vilket symboliserar frihet från synd (Uppenbarelseboken 7:9).

Lägg därför märke till vad som är det första viktiga steget på vägen från jorden till himlen: vi måste få våra synder förlättna. Det här är förmodligen det mest välkända faktumet i hela frälsningsprocessen. Ändå får man de mest underliga frågor om hur man tar det här steget. Sanningen är att miljontals människor har en mycket vag uppfattning om hur de kan bli fria från den skuldbörda som ett liv i synd förorsakar. Hur kan en människa få förlåtelse och återupprätta gemenskapen med Gud?

Jag är övertygad om att ett många människor verkligen skulle vilja bli kristna, men ingen har förklarat för dem tillräckligt tydligt, eller på ett tillräckligt attraktivt sätt, hur det går till. I den här lilla boken kommer du att få en enkel förklaring av frälsningsplanen. Även barn borde ju kunna förstå vad som menas med att vara frälst. Jag tror inte att det räcker med att bara säga till folk att de är förlorade och borde bli återfunna. Nej, vi måste visa dem steg för steg hur man tar sig från död till liv. Doktorn talar inte om för sina patienter att de är sjuka och behöver bli bra, utan att också tala om för dem hur de ska bli friska. På samma sätt måste vi också kunna erbjuda ett botemedel till dem som har blivit medvetna om att de smittats av synd.

Villkor för förlåtelse

Låt oss ta en närmare titt på det första steget, syndernas förlåtelse. Hur får man den nödvändiga förlåtelsen för de där synderna som varje människa kämpar med? Jo, vi måste förstå att det finns tre villkor för att få våra synder förlåtna – nämligen ånger, bekännelse och återupprättelse. Men låt inte dessa teologiska termer förvirra dig. Vi ska förenkla dem så att alla kan förstå vad som menas och hur man ska kunna uppfylla dessa villkor.

Hur är det med det första? Vad är ånger och vad är det vi ska ångra? Bibeln säger, "Alla har syndat och är i avsaknad av härligheten från Gud." (Romarbrevet 3:23). Betydelsen av de här gudsorden är mycket klar. Oavsett inkomst, kön eller yrke, har vi alla någon gång valt att bryta mot Guds lag. Det är det som Bibeln kallar för synd. Ingen mänsklig föresats har varit tillräckligt stark för att kunna stå emot lusten att göra det vi själva vill. Resultatet av Adams och Evas första synd har ärvts vidare av varje efterföljande generation, inklusive vår egen. Oförmågan att av egen kraft leva upp till Guds norm, är en av de svagheter som vi har måst leva med ända sedan våra första föräldrars syndafall.

Vi kan bättre förstå hur "alla har syndat" när vi tittar på det gulliga, oskyldiga lilla barnet som får ett raseriutbrott när det inte får som det vill. Det finns ingen ålder då vi av egen kraft har vårt liv och beteende under kontroll. Bibeln säger, "Köttets sinnelag... underordnar sig inte Guds lag och kan inte heller göra det." (Romarbrevet 8:7). Jeremia gjorde en intressant observation: "Kan etiopiern ändra sin hudfärg eller leoparden sina fläckar? Då skulle också ni kunna göra det goda, ni som är så övade i ondska." (Jeremia 13:23).

Med andra ord, ingen av oss har förmågan att ändra på det förlorade och döende tillstånd, som vi är i. Vi kan inte lyfta oss själva i håret. Vare sig utbildning, kultur eller andra samhällsresurser kan ändra på vårt syndiga arv.

Efter att ha insett att vi alla har blivit fördömda på grund av vår syndiga läggning, konfronteras vi sedan med konsekvenserna av våra överträdelser. Paulus beskriver det mycket kortfattat med dessa ord: "Syndens lön är döden". (Romarbrevet 6:23). Med detta chockerande påstående blir det klart för oss vilken eländig situation vi befinner oss i. Inte nog med att vi alla är skyldiga, vi har också dömts till döden för våra synders skull. Varje medlem av den mänskliga familjen är dödsdömd på grund av vår avsiktliga olydnad.

Visst är det skrämmande att bli dömd till döden och plötsligt inse att ingen domstol eller domare i hela universum är beredd att förklara oss "icke skyldig"? Faktum är ju att vi är precis lika skyldiga som synden själv. Dessutom är straffet fastställt och inte ens Gud själv kan ändra på det utan att gå emot sin egen karaktär och lag.

Finns det då någon lösning på vårt dilemma? Någon kanske påstår att vårt enda alternativ är att betala skulden för det vi gjort. Genom att dö för våra synder erkänner vi Guds rättvisa och tar samtidigt konsekvenserna av vår överträdelse. Och naturligtvis kan vi göra det. Men vart skulle det leda? Eftersom vi inte genom egen kraft kan uppväcka oss från de döda skulle vi för evigt bli avskurna från livet, utan hopp om uppståndelse. Helt klart är att det inte är ett särskilt tillfredsställande svar på vårt problem.

Till slut blir vi tvungna att inse att vi är skyldiga något vi inte kan betala. På grund av vår syndaskuld är vi dödsdömda och utan framtid. Det är som mannen som handlade en hel månad på kredit och sedan inte kunde betala räkningen vid månadens slut. Eftersom mannen

skämdes undvek han affären med skuldkontot. Men så fick hans bästa vän höra om den stackars mannens finansiella problem. Vännen gick omedelbart till affären och betalade skulden. Var inte det en underbar vänskaps- och kärlekshandling? Nu har mannen inte någon anledning att känna skam och skuld. Skulden har blivit betald. Hans konto är inte längre överbelastat. Vad skulle du tänka, om mannen som blivit skuldfri, skulle ha avvisat sin väns vänliga handling? Skulle inte det vara en grov förolämpning mot någon som varit så generös?

Låt oss nu överföra den här lilla berättelsen på oss själva. Vi är också skyldiga något vi inte kan betala – våra liv. Men vår vän, Jesus, säger: "Jag skall ta på mig din skuld, dö i ditt ställe, och så får du tillgodoräkna dig det på ditt personliga konto." Detta erbjudande är utgångspunkten för alla de tre steg som vi ska se på när det gäller vår frälsningserfarenhet. Det utgör grunden till förlåtelse för våra synder. Hur kan skuld, fördömelse och dödsdom överföras från dig och mig till Jesus, vår gudomlige ersättare? Svaret på den frågan tar oss tillbaka till de tre villkoren som har ställts upp för att vi ska kunna få förlåtelse. Det första villkoret är ånger.

Vad är ånger?

Jag lovade att förklara ordet ånger. Det betyder bokstavligen att känna en äkta, innerlig sorg för de felsteg man begått. Sådan genuin sorg kan man känna först när man förstått att Jesus dog på korset i vårt ställe. Hjälplösa som vi är, måste vi vända oss bort från oss själva och "se Guds lamm som borttager världens synd." Vad händer när vi ser honom blöda, lida och dö på korset? Vi inser att han var helig och oskyldig. Vi är de skyldiga. Det är vi som skulle ha hängt där, inte Jesus. Vi blir överväldigade när vi inser att han skulle ha lidit döden även för en enda människa. För dig eller mig. Man berörs djupt inne i hjärtat när man inser att våra synder orsakade hans död på korset. Hans hjärta krossades av den tunga syndabörda som togs bort från oss. Han tog frivilligt på sig det straff som vi förtjänade. Vi fylls med sorg över att vi någonsin begick de där synderna som så grymt tog livet av Guds Son. Den sorgen är ånger.

Vi måste klart skilja på världslig sorg och genuin, gudomlig sorg. Ibland säger barn "förlåt" när de uppfört sig illa och vet att de kanske ska bli bestraffade. Men oftast är de egentligen bara ledsna för att de åkte fast. Detta är inte äkta ånger. När jag gick på gymnasiet var en av mina lärare idrottstränare. Han var ganska trevlig, men inte särskilt social av sig. Det var därför en välkommen nyhet att en ung kvinnlig lärare skulle ta hans plats mitt under skolåret. Alla vi pojkar var särskilt förtjusta eftersom den nya läraren var mycket söt och inte mycket äldre än vi själva.

I början tävlade vi om hennes uppmärksamhet på ett sätt som troligen var mycket distraherande för alla. En dag stannade jag och två av mina kompisar kvar efter skolan för att spela basket. Senare, när alla de andra eleverna gått hem, gick vi till vårt klassrum för att hämta våra böcker. Alldeles innan vi skulle öppna dörren kastade vi en blick igenom glasrutan i dörren och där såg vi vår söta, unga lärare sitta och gråta vid katedern. Ingen behövde berätta för oss varför hon grät, för vi kom ögonblickligen ihåg några saker som vi gjort under hennes lektioner. Ingen av oss hade någon önskan att göra henne illa. Vi tyckte mycket om henne och hade ingen aning om att vi gjort henne så ledsen.

Vi mådde dåligt och skämdes och det var tre mycket ledsna pojkar som smög sig bort längs

korridoren utan att öppna dörren. Den dagen kom vi alla tre överens om att vi aldrig mer skulle göra någonting som kunde såra vår trevliga, unga lärare. Vi var uppriktigt ångerfulla. Det är samma princip som är i kraft hos dem som känner sorg över den smärta som deras synder orsakade Jesus, och som beslutar sig för att med Guds hjälp vända sig bort från allt som gör honom ledsen.

Varför ska man bekänna?

Det andra villkoret för förlåtelse kallas bekännelse. Johannes skrev, "Om vi bekänner våra synder är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet." (1 Johannes 1:9). Det där låter ju enkelt. Ändå är det på den här punkten som de flesta snubblar och tappar tråden. Den vanligaste frågan som ställs är: Hur vet jag att jag har blivit förlåten? Det finns bara ett korrekt svar på den frågan. Vi vet att vi är förlåtna därför att Gud har sagt det. Här är det som den härliga komponenten tro kommer in i bilden. Vi vet att Guds ord aldrig någonsin sviker. Allt som står i Bibeln är sant. Det finns därför en inbyggd, självuppfyllande kraft i varje löfte i Bibeln.

Kunde mannen som varit lam från födseln stå på sina ben? Nej, det var omöjligt. Han bars varje dag till templet i Jerusalem för att tigga. Trots det befallde Petrus honom: "I Jesu Kristi, nazareens, namn: stå upp och gå!" (Apostlagärningarna 3:6). Antag att mannen hade suttit kvar på sin bädd och sagt till Petrus: "Jag kan inte ens stå på mina fötter, än mindre gå eller springa. Jag har varit handikappad i hela mitt liv och har ingen kraft i fötterna att resa mig upp från den här mattan." Tror du att han skulle ha blivit helad? Nej. Han var tvungen att acceptera det faktum att Jesus från Nasaret hade gjort hans ben friska så att han kunde resa sig upp och gå. När han ansträngde sig som om hans ben vore normala blev de botade och normala. "Ske dig efter din tro."

Du kanske inte känner dig förlåten när du ber om det, men enligt löftet är du förlåten. Här går det inte efter känslor. Tro att det har skett eftersom Gud har sagt att det skulle ske. Tacka honom för det och handla sedan som om det hade skett, eftersom det har det. Din tro gör det till ett faktum. Någon säger kanske: "Jaså. Jag trodde att alla kristna fick en känsla av lycka när de tagit emot Jesus." Jag kan försäkra dig, den känslan kommer som ett resultat av din tro och förlåtelse. Kom alltid ihåg att tro måste komma före känsla. Paulus hade rätt när han skrev "Då vi nu har blivit rättfärdiggjorda genom tro, har vi frid med Gud genom vår Herre Jesus Kristus." (Romarbrevet 5:1). Försök föreställa dig att känsla skulle komma före tro när det gäller förlåtelse. I så fall skulle du vara en glad och lycklig icke troende person, fylld av inre frid. En sådan person finns inte.

Förresten, vad är den verkliga hemligheten bakom bekännelseprocessen? Varför måste vi berätta för Gud om våra misstag och synder? Känner inte han redan till dem utan att jag behöver räkna upp dem igen? Naturligtvis gör han det. Vi informerar inte Gud om någonting han inte redan vet. Vår bekännelse förändrar inte honom - den förändrar oss. Fråga någon som varit modig nog att be om förlåtelse. Du har kanske själv någon gång varit tvungen att be en annan person om förlåtelse. Kanske du hade spritt ett rykte om den personen och han fick reda på att det var du som hade gjort det. Även om det var svårt, tog du mod till dig och stammade fram din ursäkt. Vad var det som omedelbart hände? Det var som om en stor börda föll av dina axlar. Du kände en enorm lättnad. Ändå sa du inte något till den personen

som han inte redan visste. Han visste redan att det var dina ord som hade orsakat honom så mycket lidande. Du behövde den där bekännelsen bättre än han.

Återupprättelse

Det tredje villkoret för att få våra synder förlåtna är återupprättelse, eller att ställa till rätta. Det betyder helt enkelt att vi gör allt vi kan för att rätta till saker som vi har gjort fel. Naturligtvis kan man inte vrida tillbaka tiden och rätta till varje felsteg, varje lögn och varje oärlig handling man gjort. Vi kan inte ens komma ihåg alla de gånger vi har gjort oss skyldiga till de där sakerna. Det skulle förmodligen göra en människa alldeles förtvivlad att ställas inför ett sådant omöjligt krav. Inte desto mindre tränger den Helige Ande in i våra samveten och påminner oss om saker som kan ställas tillrätta.

Om något har stulits ska det naturligtvis återlämnas eller ersättas. Om en lögn sagts som skadat någons rykte, kan vi be om ursäkt och berätta sanningen för att rentvå den personens namn. Ibland kan fängelsestraff bli en möjlig konsekvens ifall brott som stöld eller rån har begåtts. Det är mycket viktigt att göra upp om återbetalning närhelst det finns möjlighet till det. I sådana fall där upprättelse inte är möjlig, kan den som ångrar sig tryggt lita till Kristi blods renande kraft för att få förlåtelse och bli rentvådd.

Har vi svårt att bli konfronterade med, och att rätta till begångna synder? Antagligen. Det är förmodligen den mest pinsamma delen av hela försoningsprocessen. Det kanske också förklarar varför så många har övertygat sig själva om att det inte är ett bibliskt krav. Men det kanske också är del av förklaringen till varför andlig väckelse är så sällsynt i den moderna kyrkan? Jag är övertygad om att en enorm väckelse skulle svepa fram genom de kristna kyrkorna om alla medlemmar uppriktigt och ärligt gjorde upp med varandra och med andra.

I och med att dessa tre villkor - ånger, bekännelse och upprättelse - är uppfyllda, har vi tagit det största steget mot att bli en sann kristen. Synderna är nu förlåtna och kan inte längre tynga ner samvetet. Det är här vi möter det verkliga svaret på frågan om hur vi överför synd till den gudomlige Ersättaren. När vi med trons hjälp blir övertygade om att Han verkligen har tagit vår plats på korset, då händer något underbart. Dödsstraffet som vilade på oss flyttas omedelbart bort från oss och placeras på Jesus. Det är precis som om vi vore med honom på korset och led det straff som krävdes och ändå så var vi bara där i tro. Han tog smärtan och straffet istället för oss, men eftersom vi bekänner honom som vår Frälsare behandlar han oss faktiskt som om vi själva hade dött och betalat straffet för våra eländiga synder.

Men Gud inte bara accepterar sin sons död som ersättning för varje människas dödsdom, han tillgodoräknar oss även den heliga vandel som Jesus förde. Om vi vill. Med andra ord, vi är inte bara förklarade "icke skyldiga", vi räknas också som lika rättfärdiga som han som levde här i köttlig gestalt i 33 år utan att begå en enda synd. Det är på detta häpnadsväckande sätt som all överträdelse är överstruken, och "vem som vill" kan stå utan fördömelse inför Gud. Bara genom att tro, har "dörren öppnats" i vår relation till Gud. Detta kallas för rättfärdiggörelse och innebär att vi fått förlåtelse för alla synder som vi har ångrat, bekänt och övergett. Och även om man kan säga att Jesu död utgjorde en kollektiv försoning mellan alla människor och Gud, är det endast genom att vi personligen accepterar detta erbjudande som vi kan uppleva "rättfärdiggörelse genom tro."

Betyder detta att Gud ser frälsningsplanen som någon sorts "kohandel", där vår del av det hela bara är att tro på att Gud gör allting för oss, och sedan ser han till att vi får sväva in i himmelriket på rosafärgade moln? Naturligtvis inte. Hittills har vi beskrivit den delen av rättfärdiggörelse genom tro som sker utanför oss själva. Den är helt baserat på vad Gud gör för oss. Det är sant att vi inte kan förtjäna vår rättfärdighet. Vi kan bara ödmjukt ta emot Jesu offer som kvitto på att någon annan betalat straffet för våra synder. Genom att tro på denna gudomliga ersättare, som tog vårt dödsstraff, räknas vi som rättfärdiga inför Gud.

Men det är ytterst nödvändigt att vi förstår att Gud inte tillskriver oss någon rättslig förtjänst genom att kalla oss för rättfärdiga när vi inte är det. Rättfärdighet genom tro inkluderar mer än att bara "räknas som." Gud tillräknar oss inte rättfärdighet bara för att ta hand om våra redan begångna synder. Han ger oss rättfärdighet genom helgelse för att hålla oss borta från framtida synder. Med andra ord finns det ett "tillstånd" av rättfärdighet inför Gud likaväl som det finns en rättfärdigt "liv". Vi ska tala mer om de här två aspekterna av rättfärdighet genom tro i nästa kapitel. Fast håll nu i minnet att vare sig den är tillräknad eller förlänad så kommer all sann rättfärdighet från Gud och finns kvar i oss bara så länge som Kristus förblir i oss genom tro.

Nödvändigheten av att födas på nytt

Nu är vi klara för det andra stora steget på denna spännande resa från jorden till himlen, och det hör nära ihop med den tillväxt i tro som vi har diskuterat. I det ögonblick vi tar emot Gud, ändras inte bara vårt förhållande till honom, utan det sker även en inre förvandling av den troendes hjärta och sinne. Jesus kallar den här dramatiska upplevelsen för att bli "född av Anden." Nödvändigheten av detta inser vi när vi läser Mästarens angelägna ord till Nikodemus: "Den som inte blir född på nytt kan inte få se Guds rike." (Johannes 3:3).

Det går inte att analysera eller fastställa den mirakulösa och ofta ögonblickliga förändring som följer med denna troshandling. Aposteln Johannes uttrycker det enklast när han säger: "Men åt alla dem som tog emot honom gav han makt att bli Guds barn, åt dem som tror på hans namn." (Johannes 1:12). Men även om vi inte kan förstå mysteriet, så kan vi mycket tydligt se resultatet av det. Paulus beskriver det med dessa ord: "Om någon är i Kristus, så är han en ny skapelse. Det gamla är förgånget, se, något nytt har kommit!" (2 Korinterbrevet 5:17).

Som en lätt beröring av en osynlig vind kommer Guds helige Ande in i vårt liv och ersätter de världsliga ting som vi nu avstår ifrån, med precis det motsatta. Även om den medfödda, fallna naturen inte automatiskt försvinner vid pånyttfödelsen, så ersätts det köttsliga sinnelaget av ett andligt sinnelag. Ett som har kraft att övervinna de begär och lidelser som försöker tränga fram ur den fallna naturen. Det är detta progressiva arbete med att övervinna jaget och ständigt underställa oss Kristi vilja, som leder oss till det tredje stora steget på vår himmelska pilgrimsresa. Vi kallar det för helgelse.

Om vi ser på detta ords teologiska grundbetydelse, så blir det enklare att förstå. Det betyder helt enkelt kärleksfull lydnad inför hela Guds uppenbarade vilja. Ordet "kärleksfull" skiljer lydnadshandlingar av kärlek, från de av lagen påtvingade handlingar som kanske den som försöker förtjäna frälsning genom att blott och bart hålla lagen, utövar. Somliga frisinnade religionsutövare sätter likhetstecken mellan att vara lydig och att vara s.k. lagträl. De ser inte

den stora skillnaden mellan att tjäna med hjärtat och att tjäna med huvudet. Det ena är den finaste demonstration av sann religion, och det andra visar fram den farligaste förfalskningen. Någon har sagt att milliontals människor kommer att missa himlen med ynka 45 cm – avståndet mellan huvudet och hjärtat. Att lyda Guds lag för att uppfylla ett juridiskt krav för frälsning, är huvudets metod. Det sanna hjärtats lydnad är vad som spontant händer i en personlig kärleksrelation med Kristus. Så när vi nu ska tala om helgelse, syftas här enbart till hjärtats helgelse.

Det har varit mycket debatt om hur rättfärdiggörelse och helgelse relaterar till varann, så låt oss klargöra det med några enkla iakttagelser. Vi behöver båda dessa erfarenheter för att vara redo för himlen. Rättfärdiggörelse är vad Jesus gjort för att täcka våra begångna synder, medan helgelsen är Jesus segrande kraft i oss för att bevara oss från att begå ytterligare synder. Vi kan inte ha det ena utan att ha det andra. Var och en som utövar sann tro är rättfärdiggjord. Alla som är verkligt rättfärdiggjorda är omvända och har förvandlats till en ny skapelse; och för alla som har upplevt den nya födelsen bli det åtråvärt att göra det som är rätt, dvs vara lydiga. Orsak och verkan är ögonblickliga och oskiljaktiga. Det finns ingen rättfärdiggörelse utan helgelse och ingen helgelse utan rättfärdiggörelse. Inte desto mindre är det viktigt att komma ihåg att rättfärdiggörelse, det första steget till att närma oss Gud, får vi alldeles gratis och delas inte ut på grund av våra goda gärningar. Denna bibliska princip fordrar att den troende tar emot rättfärdighetens gåva innan helgad lydnad är möjlig. Därefter blir ett liv i lydnad för lagen en naturlig följd av den pånyttföddes förhållande till Frälsaren.

Som du förmodligen har märkt redan, så är det många bekännande kristna som anser att steg nummer tre inte är nödvändig för att bli frälst. Men man måste blunda för många tydliga uttalanden i Bibeln för att kunna komma till en sådan slutsats. Bibeln säger, "Och när han hade blivit fullkomnad, blev han, för alla som lyder honom, upphovet till evig frälsning." (Hebreerbrevet 5:9). Så visst är lydnad ett av de andliga kraven för tillträde till Guds rike! Johannes förklarar att "inget orent skall någonsin komma ditin." (Uppenbarelseboken 21:27).

Synd är naturligtvis det enda som kan orena i Guds ögon, och synd kommer inte att komma in genom paradisetts portar. Synd definieras i Bibeln som "överträdelse av lagen." Det betyder att det inte kommer att finnas några tjuvar, mördare, äktenskapsbrytare, etc. i himlen. Skrämmar det dig att få veta att avsiktlig synd måste läggas bort för att bli frälst? Alltså, det inte är lydnadens goda gärningar som gör att vi accepteras av Jesus, men de goda gärningarna är följderna av den frikostiga gåva som Jesus har gett till alla som tror.

Den som har tagit emot den gåvan kommer att inte längre att vilja gå emot Guds vilja. Förvandlade hjärtan är ivriga att följa Den som de älskar så högt. De vandrar med glädje i lydnad, därför att Guds lag har skrivits in i deras hjärtan och sinnen.

Varför är det lättare för de flesta kristna att ta de två första stegen av de tre som vi hittills har behandlat? Är det därför att förlåtelse och omvändelse till största delen utförs för oss och i oss genom Guds kraft som svar på vår tro, medan helgelse kräver vår medvetna medverkan och tro? Det är faktiskt möjligt. Därför ska jag i de följande avsnitten dela med mig av den största hemlighet som jag erfarit vad gäller att leva det kristna livet. Hur blir man av med

synder som är rotade i starkt fysiskt eller psykologiskt beroende? Hur är det t.ex. med rökning, alkohol, och andra droger?

Seger - Helgelse

Bibeln lovar på oändligt många ställen, fullständig seger över alla synder. Fyra av dessa bibeltexter räcker till för att hjälpa den som gör anspråk på dem i tro. Får jag vända mig till dig personligen angående dina favoritsynder, problem eller böjelser? De enkla, praktiska stegen du håller på att lära dig kan betyda skillnaden mellan liv och död längre fram i livet. Låt ingenting avleda dig från det här bibliska receptet som jag nu ska ge dig. Det bryter garanterat vilket beroende eller vana som helst i ditt liv som du vill bli fri från, och verkligen är villig att ge upp.

Den första texten innehåller en viktig princip om seger över synd. "Gud vare tack som ger oss segern genom vår Herre Jesus Kristus." (1 Korinterbrevet 15:57). Kan du fatta denna härliga sanning? Seger är en gåva! Det är inte något som man kan köpa eller förtjäna. Inte heller får man den som belöning för prestation eller ansträngning. Segern ges gratis till dem som ber om den på rätt sätt. Jaha, vad är då det rätta sättet att be Gud om den här gåvan, kanske du undrar? Svaret ryms i ett enda ord – tro. Jesus sa, "Ske dig som du tror". Allt som utlovas i Bibeln är ditt om du ber om det, men du måste tro och ta emot det.

Låt mig illustrera denna princip genom att fortsätta till nästa text. "Om nu ni, som är onda, förstår att ge era barn goda gåvor, hur mycket mer skall inte då er Fader som är i himlen ge det som är gott åt dem som ber honom?" (Matteus 7:11, kursiven ditlagd) Lagg märke till att den här versen även talar om att be om gåvor och i den föregående texten stod det att gåvan är "seger" över synd. På grund av vad Jesus säger här, förstår vi att hans Fader är mer villig och angelägen om att ge "det som är gott" till dem som ber honom om det, än vi är att ge våra barn mat när de är hungriga!

Nästa fråga: "Är seger något bra att be om?" Naturligtvis. 1 Korinterbrevet 15:57 säger oss att seger också är en "gåva", och enligt Jesus egna ord kommer Gud att ge den mer frikostigt än kärleksfulla föräldrar skulle ge sina barn mat. Vi behöver inte ens ta med frasen "ske din vilja" när vi ber om detta, för Bibeln har redan försäkrat oss om att det alltid är Guds vilja att befria oss från all synd. Om vi däremot ber om någon fysisk gåva, som att bli botad från en sjukdom, eller om ett bättre jobb, bör vi däremot alltid ta med den frasen i våra böner.

Låt oss nu se. Vilken synd som helst som du ber om seger över, kommer du genast att ha övervunnit. Om du inte tror på det av hela ditt hjärta så skall du inte fortsätta enligt den här planen. Men om du verkligen tror på att du kommer att få seger i det ögonblick som du ber om det, böj då dina knän och bed honom om det, och tala om vad det är för synd. När du reser dig upp igen, kommer du inte att känna någon förändring, för dina känslor har inget med det här att göra. Något underbart har ändå hänt: I det ögonblick du bad, placerade Gud en mäktig kraftreservoar inne i dig. Den kraften är seger över din synd! Du har den nu!

Någon kanske frågar: "Hur kan jag veta att jag har fått seger?" Enkelt. Gud lovade ge dig seger när du bad honom om det. I bland tar Gud helt enkelt bort lusten eller längtan efter det du hade problem med, men vanligtvis inte. Aptiten på en viss sak kan fortfarande vara stark hos många, men nu finns alltid kraft från Gud till att inte ge efter. Hemligheten ligger i att

acceptera, utan att ifrågasätta, att det som Gud lovade verkligen har inträffat.

Kommer du ihåg hur Petrus gick på vattnet? Jesus försäkrade honom att han kunde göra det, och denne storväxte fiskare klev ur båten och började göra det omöjliga. Ingen kan gå på vatten, men Petrus kunde – en liten stund. Hur länge gjorde han det? Bibeln säger att vinden och vågorna var våldsamma och han blev rädd. Vad var han rädd för? Tydligt för att sjunka och drunkna. Men betydde inte det att han tvivlade på Jesu ord? Mästaren hade ju sagt till Petrus att han kunde komma till honom!

På samma sätt har han lovat att ge oss segern som en gåva. Han bjuder oss att komma till honom. Hur borde vår reaktion vara? Vad vi än har för andlig svaghet så borde vi "kliva ur båten" direkt och visa att vi har kraft från Gud att inte ge efter för den synden igen. Vi kan berätta för alla och envar att Gud har gjort oss fria och att vi inte längre är bundna av den vanan. Vår tro kommer att växa när vi vittnar om vad Gud har gjort, och också när vi ständigt tackar och prisar honom för segrans gåva.

Paulus skrev: "Så må också ni hålla före att ni är döda för synden och lever för Gud." (Romarbrevet 6:11). De här är de viktigaste orden för dem som följer övervinnandets trosplan. Orden "hålla före" betyder att se det som redan gjort. Om vi har Guds löften som grund får det inte finnas något tvivel på att synden är "död". Vår största frestelse är att tänka på alla de andra gånger som vi har misslyckats med att få bort den här synden ur våra liv. Satan kommer att attackera vår tro genom att påstå att vi inte kan leva utan denna speciella synd, och att vi är alldeles för svaga för att kunna stå emot. Vår största prövning kommer att bli att övermanna och dränka den själviska naturens "frestande" argument och i tro fokusera på Guds löfte om total seger.

Tron förhindrar felsteg

Den sista av våra bibeltexter finner vi i Romarbrevet 13:14: "Ikläd er fastmer Herren Jesus Kristus, och ha inte sådan omsorg om det jordiska, att onda begär därav uppväcks." Detta är den sista länken i Guds ofelbara, perfekta plan om att ge seger. Hur kan en död person planera att fortsätta synda? Om du visste att du skulle dö i natt, skulle du då bekymra dig om i morgon eftermiddag? Om man "håller före" att man är död för synd, så skulle det ju vara mot naturlagarna att orora sig för frestelser. Då skulle ju Guds löfte vara osant. Om Gud säger att du har vunnit seger, tro på det!

Nu kan vi klart se den enkla frälsningsplan som den beskrivs i Bibeln. De tre stora stegen är Syndernas förlåtelse, Pånyttfödelse och Lydnad. Varje barn, tonåring eller vuxen kan precis i denna stund ta de där stegen och gå från död till liv. Det är ingenting mystiskt med att komma till Jesus för att bli frälst. Synderna är förlåtna genom att de tre villkor som är nedtecknade i Bibeln uppfylls – ånger, bekännelse och tillrättaställande. Vi har förvandlat de här tre orden till något som vem som helst kan förstå.

Vi har visat att det andra stora steget till Kristus är att erfara pånyttfödelse. Denna genomgripande förändring sker när en individ erkänner Jesus som sin personlige ställföreträdare och Frälsare. Det sker oftast när en människa blir rättfärdiggjord, d.v.s. när synderna är bekända. Lydnaden, som är resultatet av en kärleksfull relation, är det sista steget på vägen till Kristus.

Om du inte helt och fullt har fått erfara denna glädjefyllda relation med Herren Jesus, tveka inte att ta de tre stegen här och nu. Och om du inte riktigt vet vad eller hur du ska göra, glöm allt om regler eller procedurer och berätta för Herren precis hur du känner det och vad du längtar efter. Han står där och väntar på att få ta din hand och leda dig hela vägen till himlen.

Visit www.amazingfacts.org for free Bible study resources!